

[Statsministeren]

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Haugaard, at når jeg i dag på statsministerens vegne svarer, giver jeg selvfølgelig offentligt udtryk for regeringens holdning til dette problem; det er den måde, regeringen efter vores opfattelse kan tilkendegive sit syn på.

Jeg har ikke mange bemærkninger til hr. Kurt Hansens indlæg ud over denne ene, at det, som har været et af de fundamentale træk ved alt, hvad der er sagt fra den danske regerings side om denne sag, har været, at man måtte se produktionen og udsættelsen af produktionen og en eventuel opgivelse af produktionen af neutronvåbenet som en del i en større nedrustningssammenhæng. Det nytter ikke noget, at vi betragter det som et isoleret problem, og det var også det, som lå i statsminister Anker Jørgensens udtalelse af 7. april i år om, at man måtte håbe, at man ved at udsætte produktionen – og det synspunkt gælder også i den nuværende situation – at sagen derefter ville indgå som en del af de samlede nedrustningsforhandlinger. I det ligger selvfølgelig, at der også fra den anden supermagts side, fra Sovjetunionens side, vises den fornødne forståelse for, at en amerikansk tilbageholdenhed på dette punkt må forudsætte tilbageholdenhed fra Sovjetunionens side på tilsvarende områder. Derfor er det også en del af betragtningen, som må ind i billedet.

Kurt Hansen (VS):

Fra VS' side kan vi hverken forsvare en oprustning, der foregår det ene eller det andet sted. Det, der drejer sig om her, er ikke så meget, hvad der foregår alle mulige andre steder, som den beslutning, præsident Carter har taget; det er den, jeg konkret henholder mig til. Hvis man fra regeringens side holder fast på, at man ikke kan gøre noget overhovedet med sine alvorlige bekymringer, fordi der foregår oprustninger eller udviklinger i militærstrategien andre steder i verden, har man jo ikke ret meget at have sine alvorlige bekymringer i.

Men jeg er enig med den fungerende statsminister i, at man selvfølgelig må se nedrustningsproblematikken i et større perspektiv. Men dette drejer sig om et forholdsvis afgrænset område, produktion af komponenter til neutronbomben, et afgrænset område, som, hvis det ikke bliver blokeret, vil være

med til at nedsætte atomtærskelen aldeles væsentligt.

Derfor vil jeg stille dette opfølgende spørgsmål: hvad vil den danske regering gøre med sine alvorlige bekymringer over, at præsident Carter nu har besluttet, at dele af neutronbomben skal sættes i produktion?

Ib Nørlund (DKP):

Den alvorlige bekymring, som ministeren gav udtryk for og nævnte, er jo særdeles velbegrunderet, netop fordi det her drejer sig om at foretage et skridt, som betyder et nyt trin i kaprustningen, hvis det virkeliggøres. Derfor er det selvfølgelig rigtigt, at det har at gøre med hele nedrustningsproblematikken, men først og fremmest på den måde.

Da de første annonceringer af neutronbomben kom fra USAs side, prøvede vi her i tinget at få regeringen til i tide at give udtryk for sin stilling. Men man tav; man gik uden om også at give et svar, og først efter at præsident Carter havde ændret sin beslutning, ændrede man sin indstilling lidt. Derfor er der al grund til at spørge, hvordan man nu vil give den alvorlige bekymring udtryk.

Jeg henviser også til, at det hollandske parlament for et par dage siden med flertal har vedtaget en henstilling til USAs regering om at stoppe dér.

Men det, jeg gerne ville vide konkret, var, om man agter at give instrukser til delegationen i FN-generalforsamlingen om i den første komité at fremføre denne alvorlige bekymring og opfordring til, at handling følger på.

Statsministeren (Christophersen, fg.):

Jeg skal gerne gentage, at når jeg på regeringens og statsministerens vegne besvarer spørgsmålet i dag, er det selvfølgelig en offentlig tilkendegivelse af, at regeringen nærer den bekymring. Vi har ikke til hensigt at give instrukser til den danske delegation ved FN specielt om dette spørgsmål, kan jeg sige til hr. Ib Nørlund.

Til hr. Kurt Hansen vil jeg kun gentage, at der jo altså ikke er tale om, at selve neutronvåbenet sættes i produktion; dele af det sættes i produktion. Men den omstændighed, at det kun er dele af det, understreger efter vores opfattelse, at der stadig fra amerikansk side holdes den mulighed i beredskab, at en